

[Justitsministeren.]

Revision af selve Hovedloven af 1875, har jeg ændret det til 1 Aar. Men skulde der være Ønske om at udvide Gyldigheden til 2 Aar, skal det ikke møde Modstand fra min Side.

Til det ærede Medlem Fru Lisbet Hindsgaul vil jeg gerne sige, at jeg giver det ærede Medlem ganske Ret i, at det er et meget vanskeligt Problem, hvordan man skal forholde sig over for de Børn, der har faaet deres Opdragelse her i Landet, i danske Skoler, saa de er indlevet i danske Forhold, men som er Børn af tyske Forældre, som man ikke længere maatte ønske her i Landet. Vi staar netop i Øjeblikket over for nogle Tilfælde af den Art, og jeg haaber, at det menneskelige her maa kunne faa Lov at spille saa stærkt ind over for de Hensyn, vi ellers maa tage, at vi ikke bliver nødsaget til at drive saadanne Børn, naar de virkelig er blevet danske og føler sig som danske, ud af den danske Nation. Vi skal tage dette Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse; jeg haaber, det ærede Medlem har Forstaaelse af, at jeg ganske deler det ærede Medlems Følelser paa dette Omraade.

Jeg takker som sagt for den velvillige Behandling og er klar til at svare paa alle de Spørgsmaal, som man ønsker besvaret.

Steincke: Jeg takker den højtærede Justitsminister for de Svar, han gav mig paa enkelte af Spørgsmaalene, og for hans Villighed til at drøfte de øvrige i Udvalget. Hvad Bemærkningen til § 1 angaar, vil jeg dog sige, at jeg naturligvis er klar over Paragraffens Rækkevidde, men i og for sig paa Forhaand vilde finde det naturligere at indføre en Bødestraf eller lignende for Skibsføreren fremfor en saa omfattende Erstatningspligt *uden Straf*, som der her er Tale om; men det kan vi jo diskutere i Udvalget.

Den højtærede Justitsminister fandt det urimeligt, at jeg havde kritiseret §§ 4 og 6, da han alene havde gennemført dem med denne Ordlyd, fordi de stammede fra mig. Maa jeg dertil sige, at jeg har ikke kritiseret §§ 4 og 6, saa det var et uheldigt Eksempel. De er netop saa udmærket formulerede, saa jeg har Indtryk af, at jeg selv har øvet Indflydelse paa deres Formulering. Kun med Hensyn til § 6 gjorde jeg den Bemærkning, at vi maatte overveje, om Formuleringen svarede til Tiden nu; men der er jo ogsaa sket det i Mellemtiden, at der har været en Verdenskrig. Den højtærede Justitsminister vil overhovedet opdage, for det første, at han aldrig uden vi-

dere bør gaa ud fra, at en Forgænger i Embedet har haft Ret — det har jeg opdaget, eftersom jeg har arvet de Paragraffer, som den højtærede Minister omtalte, fra min Forgænger, det ærede Medlem Hr. Rytter. For det andet vil den højtærede Justitsminister opdage, men dog først senere, at man ser langt klarere og mere uafhængigt paa et Lovgivningsarbejde, naar man først er gaaet af.

Jeg maa endelig lykønske den højtærede Justitsminister til, at han som Ordfører for Venstre denne Gang mødte det fredelige og stilfærdige ærede Medlem Hr. Jepsen Christensen og ikke Venstres tidligere ærede Ordfører i denne Sag, det ærede Medlem Hr. Rytter, hvis voldsomme Temperament tit har rystet mit svagelige Helbred. Dette ærede sidstnævnte Medlem vilde saaledes i 1938, da jeg fremsatte en tilsvarende Bestemmelse som den, den højtærede Minister nu har foreslaaet i § 11, ikke gaa med til denne Bestemmelse, men stillede et særligt Ændringsforslag til denne Paragraf. Det vil da ikke findes unaturligt, at jeg spørger den højtærede Justitsminister, hvorfor Venstre paa dette Punkt har skiftet Opfattelse; for det kan jo da ikke skyldes, at den nuværende Justitsminister tilfældigvis tilhører dette Parti.

Justitsministeren (Elmqvist): Maa jeg kun sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke talt om, at det ærede Medlem har kritiseret §§ 4 og 6. Jeg talte kun om, at det ærede Medlem havde kritiseret § 1 og § 4. I øvrigt skal jeg ikke komme ind paa en Diskussion om dette Spørgsmaal. Jeg sagde i lidt spøgefulde Vendinger, hvad der var Grunden til, at jeg ikke havde fundet Anledning til at foretage nogen Forandring her, men i øvrigt finder jeg ogsaa, at § 1 er udmærket, som den er affattet, og da den ikke har givet Anledning til uheldige Konsekvenser, kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til at ændre den. Om man under visse formildende Omstændigheder skulde gaa til at fastsætte Bøder, er noget, vi kan drøfte i Udvalget, og som jeg gerne vil være med til at forhandle om.

Steincke: Min gode Hukommelse er ikke tilstrækkelig, men Fortrykket vil være tilstrækkeligt til at vise, at den højtærede Justitsminister omtalte §§ 4 og 6 paa en saadan Maade, at mit Svar forekommer mig berettiget.

Med Hensyn til de spøgefulde Vendinger tør jeg paastaa, at jeg ikke var mindre spøgefuld end den højtærede Minister. Jeg